

mrum siccata sit, tanto prius animalia generare cœpisse. Porrò Scythia adeò editorem omnibus terris esse, ut cuncta flumina ibi nata in Mæotim, cum deinde in Ponticū & Ægyptum Mare decurrant. Ægyptum autem, quæ tot Regum, tot seculorum cura impensa, munita sit, & adversum vim incurrentium aquarum tantis structa molibus, tot fossis concisa, ut cum his arceantur illis recipiantur aquæ; nihilominus colini, nisi excluso Nilo, non potuerit, non posse videri hominum vetustatem ultimam, quæ sive ex aggerationibus regum sive Nili trahentis limum, terrarum recentissima videatur. Nos ut alia in hanc rem argumenta brevitatilitantes nunc transeamus, & nostram deniq; mentem paucis explicemus, accidisse hic Autoribus plerisq; deprehendimus, quod Plinius jam olim observavit, quando Lib. 6. c. 17. de Scythaum gente. Nec in alia, inquit, parte major Autorum inconstantia, credo propter innumeras, vagasq; gentes. Crediderim & ego propter plurima ac numerosa, quæ vocat idem ac recenset lib. 5. c. 27. unius ejusdemq; montis nomina. Quibus fit sæpè, ut qui adversâ fronte pugnare videntur Scriptores, solâ adpellatione discrepent. Quanquam id hîc quidem evenisse ita, non facile dixerim, cum in tam longinquæ ac spatiofissimo montium illorum Ararat tractu, qui solâ regione & situ vel speciemontiam eò pertinentium, differant, satis longè differant. Coeterûm nos posteriori illi sententiæ hactenus probatæ, cù Nostratibus compluribus faventiores esse nō diffitemur. Jamq; chartæ ac temporis exclusis spatiis, quam polliciti sumus partem hujus discursus MYTHOLOGICAM, alii cum Deo diei reservamus, enixè B. L. rogantes, ut quod cultui hîc forte & elaborationi curationi deesse viderit, qvùm ipsius spatii, quâ hæc exaranda fuerunt, tûm librariæ etiam supellestilis huic themati necessariæ angustiam interpretetur, atq; citra eas, quas ipsum alias Athenæū ferre præsentî poterat, suppetias Schediasma natum meminerit. Quanquam nos ex illustri WERTHERIANA Bibliotheca Beichlingensi gratiösè perquam ac, quantum fieri potuit liberalissimè adjutos non diffiteamur quin publicè potius grati deprædicemus. Atque sic jam quibus Jûdæi, ut ex illorum libris precum patet, verbis uti solent vinum bibituri, nos hîc concludimus:
ברוך אתה יהוה אלוהים
מלך העולם בורא ערי הגַּת:

Benedictus sis DOMINE DEUS, Rex Mundi, qui creas fructum
VITIS!

Verw. E162/1